

разногласие въ мнѣніята на лѣкаритѣ, или пъкъ съмнѣние въ правилността на тълкуванието на намѣренитѣ признаци, сждебния слѣдователъ прѣдставя прѣписъ отъ акта или освидѣтелствуването на медицинския съвѣтъ, който разрѣшава съмнѣнието.

Чл. 161. Когато се освидѣтелствува изново мъртво тѣло, сждебния слѣдователъ съобщава на призованитѣ лѣкари цѣлѣта на новото освидѣтелствуване, протоколътъ и актътъ на първоначалния оглѣдъ и колко врѣме се е изминало откакъ е заровено тѣлото въ земята.

Чл. 162. Кѣмъ ископаване на мъртво тѣло, сждебния слѣдователъ не пристѣпва, догдѣто не пристигне лѣкарътъ. За удостовѣрение, че мъртвото тѣло е сжщото, призовава се свѣщенника и другитѣ лица, които сж били при погребението, а при повторно освидѣтелствуване се призовава ако е възможно, и лѣкарътъ, който е правилъ първий оглѣдъ.

Чл. 163. Ако отъ прѣдварителнитѣ свѣдѣния не се открие, кой е билъ умрѣлий, тѣлото на когото се е изслѣдвало, сждебний слѣдователъ, като опише точно бѣлѣзитѣ на умрѣлий, мѣстото гдѣто е намѣрено тѣлото и заключенията на лѣкаря за причинитѣ на смъртта, распорѣжда се да се обнародва обявление за това въ Държавния и мѣстнитѣ вѣстници и ако е възможно да го фотографира.

Чл. 164. Когато се изслѣдватъ рани, побои, осакатявания, изнасилвания, поврѣждения на здравието, прѣждеврѣменно раждане вслѣдствие на исхвърляние на плода или отъ насилие и подобни послѣдствия отъ прѣстѣпления, сждебния лѣкаръ опрѣдѣля, до колкото е възможно:

1) свойството на поврѣждението и влиянието му върху здравието на освидѣтелствуемото лице;